U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Marie Součkové v právní věci **žalobce: N. B. K.,** zastoupeného Mgr. Darinou Kučerovou, advokátkou se sídlem Děčín, Sofijská 890/31, proti **žalovanému Ministerstvu vnitra, Praha 7, Nad Štolou 3,** v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 9. 12. 2004 č. j. 47 Az 618/2003 – 39,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á** .

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

Kasační stížností podanou k poštovní přepravě dne 10. 2. 2005 se žalobce domáhá zrušení rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 9. 12. 2004 č. j. 47 Az 618/2003 – 39 o zamítnutí žaloby podané žalobcem proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 3. 2003 č. j. OAM-10691/VL-20-P17-2001, kterým nebyl žalobci udělen azyl dle § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a zároveň bylo rozhodnuto, že se na něj nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 téhož zákona.

Z předloženého soudního spisu plyne, že citovaný rozsudek krajského soudu, ve kterém byl žalobce řádně poučen o možnosti podat ve lhůtě dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost, byl žalobci doručen ve smyslu § 46 odst. 3, § 50b odst. 1 a § 50c odst. 4 zákona č. 99/1963, občanský soudní řád, v platném znění (dále jen „o. s. ř.“) ve spojení s § 42 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) dne 17. 1. 2005.

Podle ustanovení § 46 odst. 1 o. s. ř. soud předá písemnost určenou fyzické osobě k doručení na adresu jejího bytu, jejího místa podnikání, jejího pracoviště nebo místa, kde se zdržuje. Podle odst. 3 téhož ustanovení nebyla-li fyzická osoba zastižena na adrese uvedené v odstavci 1 a písemnost jí nebyla doručena ani na jiném místě, doručující orgán písemnost, která jí má být doručena do vlastních rukou uloží.

§ 50b odst. 1 stanoví, že doručovaná písemnost, kterou doručující orgán uložil, se považuje za uloženou dnem, v němž se bezvýsledně pokusil písemnost adresátu doručit, neboť v místě doručování nebo, jde-li o doručování fyzické osobě, ani jinde nezastihl příjemce. Byla-li však doručována prostřednictvím provozovatele poštovních služeb, platí za den uložení písemnosti den, kterým je připravena v místě uložení pro adresáta k vyzvednutí.

Ustanovení § 50c odst. 1 uvádí, že pokud byla písemnost uložena, zanechá se v místě doručování adresátu výzva, aby si písemnost vyzvedl. Podle § 50c odst. 4 nebude-li uložená písemnost vyzvednuta do 3 dnů nebo, jde-li o písemnost, která má být doručena do vlastních rukou, do 10 dnů od uložení, považuje se poslední den lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl.

V projednávaném případě byla zásilka s rozsudkem krajského soudu doručována do vlastních rukou žalobce na shora uvedenou adresu (místo, na kterém se v České republice zdržuje) prostřednictvím provozovatele poštovních služeb. Jelikož žalobce nebyl na této adrese zastižen a jiné místo pro doručování nebylo známo, byla písemnost uložena u provozovatele poštovních služeb dne 7. 1. 2005 a žalobci byla v místě doručování zanechána výzva k jejímu vyzvednutí. Žalobce si písemnost v úložní době nevyzvedl, proto je ze den doručení rozsudku považován den 17. 1. 2005.

Z předloženého soudního spisu také vyplývá, že žalobce si u Krajského soudu v Praze předmětný rozsudek osobně převzal dne 3. 2. 2005.

Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí a zmeškání této lhůty nelze prominout. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek její lhůty; připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty dle odst. 3 citovaného ustanovení nejblíže následující pracovní den. Podle § 40 odst. 4 s. ř. s. je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit.

V daném případě byl dnem určujícím počátek lhůty počítané podle týdnů den doručení rozsudku, tj. pondělí 17. 1. 2005, a posledním dnem dvoutýdenní lhůty pro podání kasační stížnosti tak bylo pondělí 31. 1. 2005. Kasační stížnost však byla žalobcem podána teprve dne 10. 2. 2005.

Zákonnost postupu Krajského soudu v Praze při doručování rozsudku žalobce v kasační stížnost nezpochybnil. Skutečnost, že si žalobce rozsudek, který již byl doručen, později osobně vyzvedl u krajského soudu, nemá na běh lhůty k podání kasační stížnosti žádný vliv.

Protože byla kasační stížnost podána opožděně, Nejvyšší správní soud ji podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. dubna 2005

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu